

Економіка воєнного часу

УДК 330.322:339.727.22(477):355

DOI <https://doi.org/10.5281/zenodo.19335194>

Інвестиційний клімат України в умовах війни

Майборода Тетяна Миколаївна,

кандидат економічних наук, доцент кафедри управління імені

О.Балацького

Сумський державний університет,

Суми, Україна, <https://orcid.org/0000-0002-4547-5822>

Прийменко Олег Олександрович,

аспірант кафедри управління імені О.Балацького,

Сумський державний університет,

Суми, Україна, <https://orcid.org/0009-0009-7861-0005>

Прийнято: 14.03.2026 | Опубліковано: 31.03.2026

***Анотація:** У сучасних умовах повномасштабної війни інвестиційний клімат України зазнає суттєвих трансформацій, що зумовлює необхідність поглибленого аналізу динаміки прямих іноземних інвестицій та чинників, які визначають інвестиційну привабливість держави в умовах підвищених економічних і безпекових ризиків.*

Метою статті є комплексна оцінка інвестиційного клімату України в умовах повномасштабної війни на основі аналізу динаміки та структури прямих іноземних інвестицій, а також визначення чинників, що формують інвестиційну привабливість держави в період підвищених економічних і безпекових ризиків. Особлива увага приділяється збереженню інтересу

іноземних інвесторів та ролі міжнародної підтримки у забезпеченні економічної стійкості й перспектив післявоєнного відновлення.

У процесі дослідження використано методи аналізу, узагальнення та систематизації. Зокрема, метод аналізу застосовано для оцінки динаміки прямих іноземних інвестицій та виявлення тенденцій їх зміни; метод узагальнення для формування теоретичних висновків щодо чинників впливу на інвестиційні процеси; метод систематизації для впорядкування статистичних даних і структуризації інвестиційних потоків. Аналіз динаміки інвестицій проведено у довгостроковому періоді, що дало змогу відокремити короткострокові коливання від стійких тенденцій і виявити структурні зрушення в інвестиційних потоках. Емпіричною базою стали офіційні статистичні дані Національного банку України, Міністерства фінансів України, міжнародних організацій та аналітичні матеріали відкритих інформаційних ресурсів. Динаміка прямих іноземних інвестицій досліджується в довгостроковому періоді з урахуванням впливу кризових явищ, структурних реформ і воєнних подій.

У статті встановлено, що інвестиційний клімат України характеризується значною нерівномірністю інвестиційних потоків, зумовленою глобальними економічними кризами, внутрішньою політичною нестабільністю та повномасштабною війною. Доведено, що попри високий рівень ризиків Україна зберігає позитивне сальдо прямих іноземних інвестицій, також спостерігається активізація інвестиційної діяльності та створення нових підприємств із участю іноземного капіталу. Виявлено ключових інвесторів та пріоритетні сфери діяльності.

Зроблено висновок, що інвестиційний клімат України формується під впливом макроекономічної стабільності, якості інституційного середовища, ефективності регуляторної та судової системи, рівня корупції, розвитку інфраструктури та гарантій безпеки. Умови післявоєнної відбудови та

європейська інтеграція створюють значний потенціал для залучення довгострокових інвестицій. Подальше вдосконалення інституційної архітектури та підвищення прозорості економічної політики є передумовами посилення довіри міжнародних інвесторів і сталого розвитку України.

Ключові слова: інвестиційний клімат, прямі іноземні інвестиції, війна, інвестиційна привабливість, економічна стійкість, відбудова України.

Investment Climate of Ukraine in Wartime Conditions

Tetyana Mayboroda,

PhD in Economics, Associate Professor,

Sumy State University

Sumy, Ukraine, <https://orcid.org/0000-0002-4547-5822>

Oleh Pryimenko,

PhD student,

Sumy State University

Sumy, Ukraine, <https://orcid.org/0009-0009-7861-0005>

Abstract: *In the current conditions of a full-scale war, Ukraine's investment climate is undergoing significant transformations, necessitating an in-depth analysis of the dynamics of foreign direct investment and the factors that determine the state's investment attractiveness amid heightened economic and security risks.*

The purpose of the article is to provide a comprehensive assessment of Ukraine's investment climate in conditions of a full-scale war, based on an analysis of the dynamics and structure of foreign direct investment, and to determine the factors that shape the state's investment attractiveness in a period of increased economic and security risks. Special attention is paid to maintaining the interest of

foreign investors and the role of international support in ensuring economic stability and prospects for post-war recovery.

The research used methods of analysis, generalization, and systematization. The empirical basis comprised official statistical data from the National Bank of Ukraine and the Ministry of Finance of Ukraine, international organizations, and analytical materials from open information resources. The dynamics of foreign direct investment are studied in the long term, taking into account the impact of crisis phenomena, structural reforms, and military events.

The article establishes that Ukraine's investment climate is characterized by significant unevenness in investment flows, driven by global economic crises, internal political instability, and the full-scale war. It is proven that, despite the high level of risk, Ukraine maintains a positive balance of foreign direct investment, and there is also an increase in investment activity and the creation of new enterprises with foreign capital participation. Key investors and priority areas of activity are identified.

It is concluded that the investment climate in Ukraine is shaped by macroeconomic stability, the quality of the institutional environment, the effectiveness of the regulatory and judicial systems, the level of corruption, infrastructure development, and security guarantees. The conditions of post-war reconstruction and European integration create significant potential for attracting long-term investments. Further improvement of the institutional architecture and increased transparency in economic policy are prerequisites for strengthening international investors' trust and for the sustainable development of Ukraine.

Keywords: *investment climate, foreign direct investment, war, investment attractiveness, economic stability, reconstruction of Ukraine.*

Постановка проблеми. Формування інвестиційного клімату є передумовою стабільного економічного розвитку держави. Для України це

питання має особливе значення, адже в умовах воєнних дій та структурних трансформацій економіки інвестиції відіграють не лише ресурсну, а й відновлювальну та модернізаційну функції. У таких обставинах динаміка прямих іноземних інвестицій стають важливими індикаторами оцінки інвестиційної привабливості країни та рівня довіри міжнародних партнерів.

Аналіз інвестиційного клімату вимагає врахування як макроекономічних тенденцій, так і поведінки іноземних бізнесів, які ухвалюють рішення щодо виходу на український ринок навіть в умовах підвищених ризиків. Тому доцільним є дослідження обсягів прямих іноземних інвестицій, активності іноземних підприємців, їхніх пріоритетних напрямів діяльності та змін у структурі інвестиційних потоків. Особливої уваги заслуговує період повномасштабної війни, протягом якого спостерігаються як скорочення традиційних інвестиційних каналів, так і поява нових форм присутності іноземного капіталу.

Незважаючи на безпрецедентний рівень ризиків, Україна продовжує залучати як інституційних інвесторів, так і приватний іноземний бізнес. Це свідчить про те, що інвестиційний клімат формується активізацією міжнародної підтримки та перспективами майбутньої відбудови. Аналіз надходжень прямих іноземних інвестицій, динаміки їх розвитку та структури іноземного підприємництва дозволяє комплексно оцінити стан інвестиційного клімату та виявити чинники, що визначають його розвиток. Таким чином, дослідницьке питання полягає в тому, яким чином трансформується інвестиційний клімат України в умовах воєнних ризиків та структурних змін економіки.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Сучасні наукові дослідження інвестиційної діяльності України зосереджені на поєднанні воєнних ризиків і потенціалу повоєнного відновлення як детермінант залучення капіталу [1, 2]. При цьому в науковій літературі простежуються різні підходи до оцінки

інвестиційного клімату в умовах війни. Частина дослідників акцентує увагу на критичному впливі безпекових ризиків і макроекономічної нестабільності, які зумовлюють різке скорочення інвестиційних надходжень та підвищують невизначеність для інвесторів [3, 7]. Натомість інші автори підкреслюють адаптивність інвестиційних процесів, зростання ролі зовнішнього фінансування та збереження інтересу міжнародних партнерів, особливо у сферах відбудови та модернізації економіки [4, 5, 6].

Окремий напрям досліджень фокусується на структурних питаннях інвестування, зокрема на зміні галузевих пріоритетів, посиленні ролі прямих іноземних інвестицій у технологічному оновленні та підвищенні конкурентоспроможності [8]. Водночас у працях, присвячених стратегічному виміру інвестиційної діяльності, наголошується на необхідності формування ефективного інституційного середовища, розвитку державно-приватного партнерства та врахування глобальних змін у русі капіталу й зростанні значення інноваційних секторів [9, 10].

Разом з тим, порівняльний аналіз наукових підходів виявляє певні суперечності. З одного боку, домінує теза про визначальний вплив ризиків і обмежень, з іншого - обґрунтовується наявність інвестиційних можливостей навіть в умовах війни. Крім того, у наявних дослідженнях недостатньо комплексно поєднуються макроекономічні оцінки з аналізом поведінки іноземних інвесторів, а також бракує системного дослідження трансформації структури інвестиційних потоків у динаміці воєнного періоду.

Отже, наукова думка загалом розглядає інвестиційний клімат як складну категорію, проте існує потреба у поглибленні досліджень, спрямованих на інтеграцію різних підходів та усунення виявлених прогалин, що зумовлює актуальність подальшого аналізу.

Виділення невирішених раніше частин загальної проблеми. Попри наявність значної кількості наукових досліджень, присвячених

інвестиційному клімату України, більшість із них орієнтована на довоєнний період або окремі кризові явища. Недостатньо дослідженими залишаються питання трансформації інвестиційної привабливості під впливом воєнних ризиків, зміни структури та динаміки прямих іноземних інвестицій, а також ролі міжнародної підтримки й очікувань післявоєнної відбудови у прийнятті інвестиційних рішень іноземними суб'єктами господарювання. Це зумовлює потребу в комплексному аналізі сучасного стану інвестиційного клімату України з урахуванням актуальних економічних та безпекових викликів.

Формулювання цілей статті (постановка завдання). Метою статті є комплексний аналіз інвестиційного клімату України в умовах повномасштабної війни шляхом дослідження динаміки та структури прямих іноземних інвестицій, а також визначення чинників, що формують інвестиційну привабливість держави за умов підвищених економічних і безпекових ризиків. Відповідно до поставленої мети визначено такі завдання дослідження:

- проаналізувати динаміку прямих іноземних інвестицій в економіку України в умовах воєнних викликів;
- дослідити структурні особливості та напрями інвестиційних потоків;
- визначити чинники формування інвестиційного клімату та перспективи його розвитку.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Інвестиції є категорією ринкової економіки, що забезпечує процес відтворення, економічне зростання та розвиток національного господарства. У загальному розумінні інвестиції - це вкладення капіталу в різні види активів з метою отримання економічної вигоди, доходу або досягнення стратегічних, соціальних чи інноваційних цілей у майбутньому. Інвестування може здійснюватися у формі фінансових активів (цінні папери, депозити), реальних активів (будівлі, обладнання, виробничі потужності), інтелектуального

капіталу (патенти, технології), людського капіталу (освіта, розвиток компетенцій). Важливою ознакою інвестицій є їхня довгостроковість та спрямованість на створення доданої вартості [11].

Особливе значення для економіки мають прямі іноземні інвестиції (ПІІ), які є однією з форм міжнародного руху капіталу. ПІІ визначаються як вкладення іноземних інвесторів (нерезидентів) у підприємства країни-реципієнта, що забезпечують встановлення тривалих економічних відносин і реальний контроль над діяльністю підприємства. Саме тому ПІІ вважають «якісним» капіталом, оскільки вони несуть не лише фінансові ресурси, але й технології, управлінські практики, інновації, нові ринки збуту та трансфер знань.

Статистика ПІІ ґрунтується переважно на даних балансу платежів, які формуються Національним банком України, а також міжнародними організаціями - Світовим банком [12], UNCTAD [13], OECD [14], що забезпечують порівняльність даних між країнами. Показники ПІІ враховують потоки (щорічний приплив та відплив інвестицій) і позиції (загальний обсяг накопичених інвестицій).

У глобальній економіці ПІІ відіграють важливу роль, оскільки безпосередньо впливають на конкурентоспроможність країни, ефективність виробництва, зайнятість, інноваційність та інтеграцію в міжнародні ринки. Для країн, що проходять трансформаційні процеси або відновлення після криз, ПІІ є потужним каталізатором структурної модернізації та економічної стабілізації.

Інвестиційний клімат - це комплекс умов, факторів та характеристик національної економіки, що визначають привабливість країни для внутрішніх і зовнішніх інвесторів. Він відображає загальну здатність держави забезпечити передбачувану, стабільну й безпечну інвестиційну діяльність. У науковій літературі [15, 16] інвестиційний клімат розглядають як інтегральний

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

показник, що включає економічні, правові, політичні, соціальні та інституціональні компоненти. На рисунку 1 показано складові інвестиційного клімату.

Рис. 1. Складові інвестиційного клімату

Джерело: власна розробка авторів

Інвестиційний клімат країни формується як комплекс взаємопов'язаних характеристик, серед яких важливе значення має макроекономічна стабільність, що передбачає стає економічне зростання, прогнозованість бюджетної та монетарної політики, контроль за інфляцією і стабільність валютного курсу [17]. Важливу роль відіграє також регуляторне середовище та податкова система, які характеризуються прозорістю процедур, передбачуваністю законодавства, простотою реєстраційних і дозвільних процесів та адекватністю податкового навантаження. Суттєвим елементом є рівень захисту прав власності та ефективність судової системи, що проявляються через незалежність судів, результативність вирішення комерційних спорів, наявність гарантій для інвесторів, відсутність рейдерства та дотримання контрактних зобов'язань. Політична та безпекова ситуація визначає ступінь внутрішньої стабільності, рівень військової безпеки, ризики форс-мажорів і загальну прогнозованість державної політики. Не менш

значущою є інституційна якість та ефективність державного управління, що включає боротьбу з корупцією, цифровізацію державних послуг, якість роботи органів влади та доступність публічної інформації. Інфраструктурний потенціал визначає здатність країни забезпечити належні умови для діяльності інвестора. Доступ до фінансових ресурсів, зокрема банківське кредитування, розвиток ринку капіталу та наявність гарантійних інструментів, також є складовою формування інвестиційної привабливості. Сукупність цих характеристик визначає рішення міжнародних корпорацій та інвестиційних фондів щодо розміщення капіталу [18, 19]. Навіть країни з високим економічним потенціалом втрачають інвесторів за умов політичної нестабільності, корупції чи непередбачуваності регуляторної політики, тоді як держави з реформованими інституціями, ефективною судовою системою, сприятливим податковим середовищем і прозорими правилами створюють конкурентну перевагу та здатні залучати довгострокові інвестиції.

У 2024 році структура прямих іноземних інвестицій демонструє, що попри повномасштабну війну міжнародні партнери продовжують підтримувати українську економіку [20]. Найактивнішими інвесторами залишаються країни Європейського Союзу та США, що свідчить про збереження довіри до перспектив українського ринку й очікування подальшої інтеграції України у європейський економічний простір. Найбільші обсяги ПІІ у 2024 році надійшли з таких країн:

Нідерланди - 1,19 млрд дол.,

Кіпр – 1,13 млрд дол.,

США - 361 млн дол.,

Великобританія та Ірландія - 297 млн дол.,

Люксембург - 284,5 млн дол.,

Австрія - 276,8 млн дол.,

Франція - 263,7 млн дол.,

Польща - 191,6 млн дол.,

Швейцарія - 189,2 млн дол.,

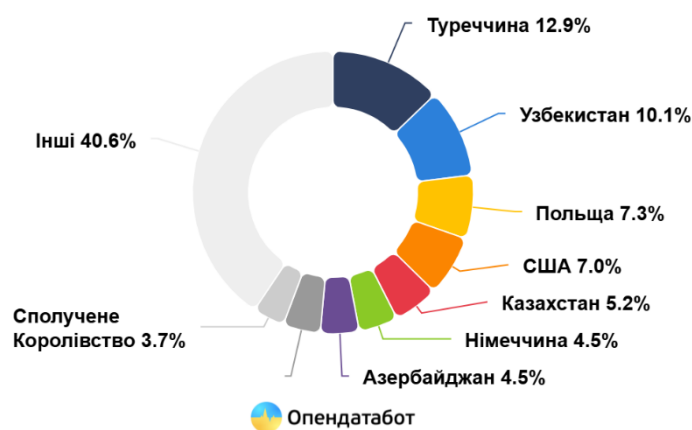
Угорщина - 101,9 млн дол.

Попри високі безпекові ризики та економічну нестабільність, Україна зберігає здатність залучати іноземних підприємців навіть у період повномасштабної війни. Це свідчить про відносну стійкість інвестиційного клімату, а також про інтерес міжнародного бізнесу до українського ринку, який має потенціал швидкого відновлення та зростання.

З лютого 2022 року і до сьогодні іноземні громадяни заснували в Україні 2652 компанії. Ця динаміка виглядає показовою, оскільки демонструє не лише довіру до української економіки, але й готовність інвесторів брати участь у процесах її відбудови. На рисунку 2 представлено структуру новостворених компаній за країнами походження іноземних власників, які відкривали бізнес в Україні під час війни.

Громадяни яких країн відкривають відкривають бізнес в Україні під час війни

березень 2022 – липень 2024

© 2025 Опендатабот — відкриті дані

Рис.2. Громадяни яких країн відкривають бізнес в Україні під час війни (березень 2022-липень 2024)

Джерело: Опендатабот, 2024 [21]

Турецькі громадяни відкрили найбільше компаній в Україні, на них припадає 354 бізнеси (13%). На другому місці за кількістю нових бізнесів - громадяни Узбекистану, які заснували 274 компанії (10%). Третю позицію займають підприємці з Польщі, які відкрили 193 компанії (7%). Окрім того, громадяни США, Казахстану, Німеччини, Азербайджану та Ізраїлю також виявляють інвестиційну активність в Україні. При цьому одна компанія може мати кількох іноземних бенефіціарних власників, тому кількість зареєстрованих бізнесів не завжди відповідає числу окремих інвесторів.

Структура сфер, у яких іноземні інвестори відкривають бізнес в Україні під час війни, демонструє різноманітність економічних інтересів та орієнтацію на галузі з потенціалом швидкої адаптації до воєнних умов. Іноземні власники обирають напрями, що поєднують відносну стійкість, можливість масштабування та попит на внутрішньому ринку. На рисунку 3 представлено узагальнену структуру видів економічної діяльності компаній з іноземними бенефіціарами, що дає змогу оцінити, у які галузі міжнародний бізнес виявляє найбільшу зацікавленість у період повномасштабної війни.

Вид діяльності компаній з іноземними власниками

Рис.3. Види діяльності компаній з іноземними власниками

Джерело: Опендатабот, 2024 [21]

На рис. 3 представлено розподіл видів діяльності компаній з іноземними власниками в Україні, де найбільша частка підприємств займається оптовою торгівлею - 30,7%, далі йдуть операції з нерухомим майном - 6,7% та комп'ютерне програмування - 5,8%. Серед компаній із найбільшим статутним капіталом лідером є «ТЕНСІМА» із капіталом 1,28 млрд грн, власником якої є громадянин Вірменії. На другому місці - АТ «Закритий недиверсифікований венчурний корпоративний інвестиційний фонд «Юген»» зі статутним капіталом 700 млн грн, кінцевим власником якого є громадянин США. Третю позицію займає компанія ТОВ «ЛФС», створена громадянином Польщі зі статутним капіталом 300 млн грн.

Розглянуті дані свідчать про те, що іноземні інвестори, навіть попри воєнні ризики, готові заходити на український ринок із проектами значного фінансового масштабу. Такі інвестиції формують не лише окремі бізнес-кейси, а й відображають загальні тенденції розвитку інвестиційного середовища країни.

Щоб глибше зрозуміти закономірності цих процесів і простежити, як змінювалася інвестиційна активність протягом двох десятиліть під впливом криз, реформ і війни, варто звернутися до довгострокової динаміки прямих іноземних інвестицій, поданої у таблиці 1.

Таблиця 1.

Динаміка прямих іноземних інвестицій в Україні у 2002-2025 рр.

Прямі іноземні інвестиції в Україні з 2002 по 2025 рр. (млн. дол. США)						
	ПП в Україну		ПП з України		Сальдо	
2002	693		-5		+698	
2003	1424	731	13	18	+1411	102.1%
2004	1715	291	4	-9	+1711	21.3%
2005	7808	6093	275	271	+7533	340.3%
2006	5604	-2204	-133	-408	+5737	-23.8%
2007	9891	4287	673	806	+9218	60.7%
2008	10913	1022	1010	337	+9903	7.4%
2009	4816	-6097	162	-848	+4654	-53.0%
2010	6495	1679	736	574	+5759	23.7%

ЗДОБУТКИ ЕКОНОМІКИ: ПЕРСПЕКТИВИ ТА ІННОВАЦІЇ

2011	7207	712	192	-544	+7015	21.8%
2012	8401	1194	1206	1014	+7195	2.6%
2013	4499	-3902	420	-786	+4079	-43.3%
2014	410	-4089	111	-309	+299	-92.7%
2015	-458	-868	-51	-162	-407	-236.1%
2016	3810	4268	16	67	+3794	-1032.2%
2017	3692	-118	8	-8	+3684	-2.9%
2018	4455	763	-5	-13	+4460	21.1%
2019	5860	1405	648	653	+5212	16.9%
2020	-868	-6728	82	-566	-950	-118.2%
2021	6687	7555	-198	-280	+6885	-824.7%
2022	1152	-5535	529	727	+623	-91.0%
2023	4247	3095	42	-487	+4205	575.0%
2024	3329	-918	-162	-204	+3491	-17.0%
2025	1250	-2079	143	305	+1107	-68.3%

Джерело: Мінфін, 2025 [22]

Загалом спостерігається різка нерівномірність надходжень ПІІ, зокрема:

- найбільші припливи ПІІ в Україну були у 2005 році - 7808 млн дол., 2007 - 9891 млн дол., 2008 - 10913 млн дол. Це період економічного зростання і активного залучення іноземного капіталу.

- після 2008 року відбуваються значні коливання, що синхронізуються з глобальною фінансовою кризою, внутрішньою політичною нестабільністю.

Особливо різкі спади спостерігалися у 2009 році (до 4816 млн дол.), у період 2013-2015 років (у 2015 році від'ємне сальдо -407 млн дол.) та у 2020 році (новий спад до -868 млн дол.), коли впливали відповідно світова криза, внутрішні політичні трансформації та пандемія COVID-19.

У 2022 році зафіксовано різке падіння до 1152 млн дол., але при цьому сальдо залишається позитивним (+623 млн дол.), що свідчить про те, що відтік капіталу перевищував приплив, але країна все ще отримувала інвестиції. У 2023 році приплив ПІІ склав 4247 млн дол. Це відображає активізацію міжнародної підтримки та довіру інвесторів до стратегічних секторів України, навіть в умовах війни.

Незважаючи на різкі коливання припливу і відтоку, сальдо ПІІ часто є позитивним, що свідчить про стійку привабливість українського ринку для

іноземних інвесторів. Хоча окремі кризові роки характеризуються від'ємними значеннями (2015 - -407 млн., 2020 - -950 млн., 2025 - -1107 млн.), що збігається із періодами криз та війни. Найбільше зростання припливу ПІІ за рік спостерігалось у 2005 році (+340,3%) та у 2023 році (+575%), що вказує на значне коливання інвестиційної активності.

Прямі іноземні інвестиції в Україну за період 2002-2025 рр. демонструють високу нерівномірність, що зумовлено поєднанням глобальних економічних криз, політичної нестабільності, внутрішніх реформ та війни. Незважаючи на різкі коливання, загальна тенденція показує, що Україна залишається цікавою для іноземних інвесторів. Позитивне сальдо ПІІ у більшості років підтверджує, що країна здатна утримувати інвестиційний потенціал навіть у складних умовах, хоча війни та кризові періоди значно скорочують обсяги та впливають на довіру інвесторів.

Перспективи розвитку інвестиційного клімату України значною мірою пов'язані з процесами післявоєнної відбудови, які відкривають масштабний ринок для міжнародного бізнесу та партнерських проєктів. Значну роль відіграє поглиблення інтеграції з Європейським Союзом, що створює додаткові гарантії для інвесторів. Активізація інвестицій здатна не лише прискорити відбудову, але й забезпечити довгостроковий розвиток країни на засадах інноваційності та стійкості. Формування сприятливого інституційного середовища та подальше зміцнення співпраці з міжнародними партнерами виступають чинниками реалізації інвестиційного потенціалу України.

Висновки. Інвестиційний клімат України формується під впливом складної взаємодії економічних, політичних та безпекових чинників, які значною мірою визначають динаміку залучення зовнішнього капіталу. Незважаючи на воєнні дії, іноземні інвестори зберігають інтерес до українського ринку, що підтверджено наявністю новостворених компаній із участю нерезидентів та продовженням надходження прямих іноземних

інвестицій. Це свідчить про те, що українська економіка має потенціал до залучення довгострокових проєктів навіть за умов високого рівня ризику.

Детермінантами інвестиційного клімату є макроекономічна стабільність, якість інституційного середовища, ефективність регуляторної та судової системи, рівень корупції, розвиток інфраструктури, послідовність державної економічної політики та доступ до фінансових ресурсів. У контексті України велике значення мають також гарантії безпеки та міжнародна політико-економічна підтримка, що здатні частково компенсувати ризики та стимулювати прихід зовнішнього капіталу. Саме тому подальше вдосконалення інституційної архітектури, цифровізація регуляторних процедур та підвищення прозорості ринку є необхідними умовами для посилення довіри міжнародних інвесторів.

Створення стабільних, передбачуваних і прозорих умов господарювання має значення для активізації інвестиційних процесів у короткостроковій і в довгостроковій перспективі. На тлі майбутньої масштабної відбудови та інтеграції України до європейського економічного простору інвестиційний клімат набуває стратегічного значення, оскільки визначає можливості модернізації секторів економіки, технологічного оновлення та підвищення конкурентоспроможності держави. Формування сприятливого інвестиційного середовища стає не лише умовою економічного зростання, а й чинником відновлення, трансформації та довгострокового розвитку України.

Список використаних джерел

1. Поліщук О. Т., Поліщук О. А. Перспективи інвестування в Україні: виклики в умовах війни та можливості відновлення. Економіка і організація управління. 2024. № 4. С. 53–64. <https://doi.org/10.31558/2307-2318.2024.4.6>
2. Диха М. В., Диха В. В., Зима В. М. Прямі іноземні інвестиції в економіці України: стан, тенденції та перспективи залучення. Scientific

Bulletin of Ivano-Frankivsk National Technical University of Oil and Gas (Series: Economics and Management in the Oil and Gas Industry). 2022. № 2(26). С. 53–64. [https://doi.org/10.31471/2409-0948-2022-2\(26\)-53-64](https://doi.org/10.31471/2409-0948-2022-2(26)-53-64)

3. Шацька З. Я., Козловець М. М. Сучасний стан та перспективи розвитку іноземних інвестицій в Україні під час війни. Формування ринкових відносин в Україні. 2024. Державний науково-дослідний інститут інформатизації та моделювання економіки. С. 24-29. <https://doi.org/10.5281/zenodo.13952987>

4. Sych O., Pasinovych I., Myshchysyn I. Impact investment for the postwar urban revitalization of Ukraine. Galic'kij ekonomičnij visnik. 2023. Vol. 81, No. 2. P. 71–82. https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.02.071

5. Батракова Т., Курченко М. Перспективи та стратегії розвитку міжнародного інвестування в Україні. Молодий вчений. 2024. № 7(131). С. 205–209. <https://doi.org/10.32839/2304-5809/2024-7-131-1>

6. Стащук О., Деркач О., Лозовик В. Інвестиційний клімат України та напрями його покращення. Economic Journal of Lesya Ukrainka Volyn National University. 2023. № 1(33). С. 52–60. <https://doi.org/10.29038/2786-4618-2023-01-52-60>

7. Резнікова В., Щербина В. Реформування законодавства щодо суб'єктів господарювання та його вплив на інвестиційний клімат в Україні. Economics and Law. 2025. Т. 78, № 3. С. 21–34. <https://doi.org/10.15407/econlaw.2025.03.021>

8. Yarovenko T., Berezhna S. Investment climate of countries in conditions of financial instability. Galic'kij ekonomičnij visnik. 2023. Vol. 83, No. 4. P. 165–170. https://doi.org/10.33108/galicianvisnyk_tntu2023.04.165

9. Yevdokymova A., Kovalov B., Balahurovska I., Kubatko O. Ethical partnership between representatives of institutions in the implementation of sustainable development projects. Journal of Sustainability Research. 2024. Vol. 6, No. 3. <https://doi.org/10.20900/jsr20240052>

10. Котвицька Н. М., Назаров О. В. Глобальні тренди в стратегічному управлінні інвестиційною діяльністю підприємств. *Здобутки економіки: перспективи та інновації*. 2025. № 21. <https://doi.org/10.5281/zenodo.17033634>
11. Про інвестиційну діяльність : Закон України від 18.09.1991 № 1560-XII. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1560-12>
12. World Bank Group. Investment Climate. URL: <https://www.worldbank.org/en/topic/investment-climate>
13. UNCTAD. World Investment Report 2025. URL: <https://unctad.org/publication/world-investment-report-2025>
14. OECD. Investment. URL: <https://www.oecd.org/en/topics/investment.html>
15. Loza S. Investment climate in Ukraine: situation, problems and possible ways of improvement. *Collection of Scientific Research Papers of State University of Infrastructure and Technologies. Section "Economics and Management"*. 2024. No. 55. P. 46–58. <https://doi.org/10.32703/2664-2964-2024-55-46-58>
16. Tizesh P., Didyk V. Investment climate as a condition for strategic competitiveness. *Development of Management and Entrepreneurship Methods on Transport*. 2023. Vol. 81, No. 2. P. 7–16. <https://doi.org/10.31375/2226-1915-2023-1-7-16>
17. Кондрат І., Антощук І. Вплив прямих іноземних інвестицій та інфляції на економічне зростання в Україні. *Наука і техніка сьогодні*. 2022. № 5(5). [https://doi.org/10.52058/2786-6025-2022-5\(5\)-87-97](https://doi.org/10.52058/2786-6025-2022-5(5)-87-97)
18. Бойківська Г., Овчарук О., Ханик А. Інвестиції в розвиток людського капіталу. *Herald of Khmelnytskyi National University. Economic Sciences*. 2024. № 328(2). С. 82–87. <https://doi.org/10.31891/2307-5740-2024-328-12>
19. Хоменко І. О., Волинець Л. М., Шамкало А. О. Особливості надходження прямих іноземних інвестицій та їхній вплив на економіку

України. *Problems and Prospects of Economic and Management*. 2021. № 1(25). С. 15–26. [https://doi.org/10.25140/2411-5215-2021-1\(25\)-15-26](https://doi.org/10.25140/2411-5215-2021-1(25)-15-26)

20. Іщенко А. Іноземні інвестиції в Україну зростають: хто та чому вкладає кошти в українські компанії. 2024. URL: <https://delo.ua/finance/inozemni-investiciyi-v-ukrayinu-zrostayut-xto-ta-comu-vkladaje-kosti-v-ukrayinskii-biznes-434157/>

21. Опендатабот. Громадяни з понад 100 різних країн відкрили бізнеси в Україні під час великої війни. 2024. URL: <https://opendatabot.ua/analytics/foreigners-business-per-war-2>

22. Мінфін. Прямі іноземні інвестиції (ПІІ) в Україну. 2025. URL: <https://index.minfin.com.ua/ua/economy/fdi/>